

Відеокліп «Де би я»
Сергія Бабкіна
нарешті побачив
світ

с. 3

Короткометражне
українське кіно та
його відображення
місцевих реалій

с. 4

Рецензія на фільм
українського ре-
жисера Михайла
Греділя «Незламні»

с. 5

Буккросинг в Укра-
їні та його особли-
вості у різних містах
країни

с. 7

№ 36

4 листопада 2020

КУЛЬТ

Цікався українським

Містячковість та сучасні народні наративи: новий альбом Пирятин

Гурт «Пирятин» є чи не єдиним представником української кантрі-сцени. «Пирятин» уже знайшов свою нішу й навряд чи когось вдасться їх звідти виперти.

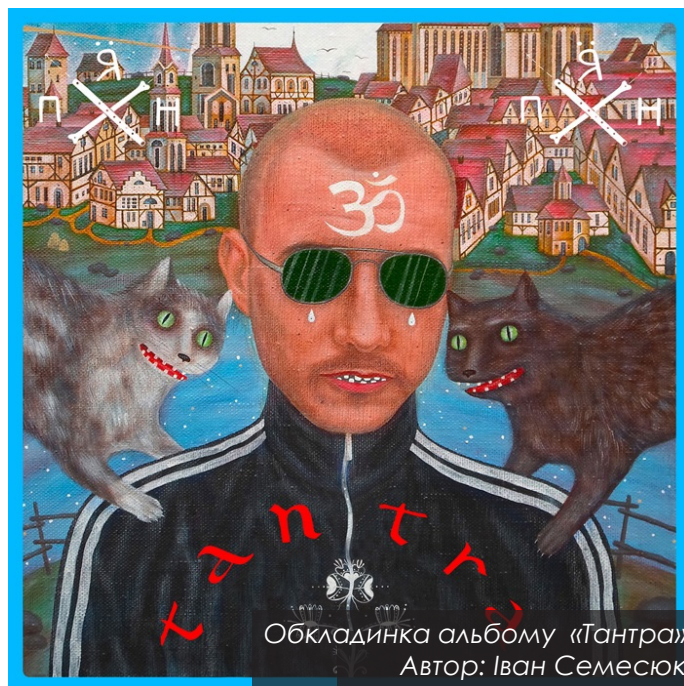
У травні цього року гурт представив новий альбом, що отримав назву «Тантра». Відкриває його пісня «СМТ» — такий собі гімн жителя селища міського типу, що працює в аграрному секторі. Музика відчутно перекликається з ірландською традицією, утворюючи гармонійну суміш айріш-фольку та кантрі нового звучання, яка якнайкраще пасує під наповнений українськими наративами текст.

Пісню «Помаленьку» варто вмикати, коли ситуацію навколо можна описати лише одним словом

— пиздець. Ця пісня про знайому всім неможливість поговорити про особисте і про те, як сильно це може роз'їдати зсередини. Прекрасно підійде для того, аби зіграти на гітарі в особливо депресивні дні, адже «тобі ще не кінець».

Пісня «Аватар» — це доведена до абсурду насмішка над провінційним алкоголізмом, що робить із кожного другого «потоплений дракар». Тим не менш, саме цю пісню хочеться горланити в пабі за кухлем хорошого пива.

Наступною стала балада «Родіна», чий спокійні гітара та флейта вводять у певний транс. Занурившись у свій ритм, ця пісня шукає відповідь на давнє совкове питання: «З чого починається Родіна?». Але знаходить

Обкладинка альбому «Тантра»
Автор: Іван Семесюк

лише відповідь на те, чим вона кінчається — градами та дев'ятого травня парадами. Та все не настільки песимістично, адже «де кінчається Родіна, чужа зловорожа змія, там починається рідна, земля Батьківщина моя».

Після стартує неймо-

вірно драйвова та немов створена для дикого слему «Тараша», що присвячена тим, чия ідентичність найбільше ігнорується (тому що вона жах яка розмита та непевна) — центрякам. Також варто відмітити, що пісня глибоко просякнута саме аграрними

»»»

наративами, що виливается в такі визначення як «моторизований аграрій» та «картопляний пролетарій».

Відходячи від аріїв-аграріїв, Пирятин видає урбаністичний трилер «**Народився на районі**» — історія про смерть наркомана в наповненому панелями та хрущовками спальному районі. Цю пісню можна вважати гідною відповіддю пацанському репу, що його змушують нас слухати сусідські малі з колонками. Далі йде ще одна балада чи, радше, роздум про життя та смерть — однойменна «**Тантра**». Текст наповнений посиланнями на індійсько-буддистські практики в суміші з українськими реаліями, що дає нам чітку картину теперішнього стану людини, яка це

писала — **Івана Сесюка**, вокаліста гурту. Музика чітко перегукується зі словами пісні, та з часом напруга зростає, а в кінці «український Кришна вже витанцює на тобі свою дику джигу». Трек «**Вуса**» виявився неочікувано фанковим і водночас необтяжений глибокими сенсами. Пісня є свогорідним реверансом у бік відомого чоловічого атрибута, та все ж «**Пирятин**» не забуває, що вуса «бувають як у козака, а можуть бути як у мудака». Жіночий бек-вокал додає особливого шарму всім пісням гурту, та у «**Вусах**» ця особливість стає найбільш відчутною.

Композиція «**Пиздюки**» теж відчутно пахне фанком, але тепер це вже щось ближче до

«**Red Hot Chili Peppers**», що вирішили зробити правдиву оповідку про зміну пір року. Немов вибачення за досить депресивну «**Тантру**», закінчує альбом іронічно-позитивний трек «**Човник**». Це єдина пісня, у якій немає лайки, тому можете сміливо вмикає її дітям, адже навіть мелодія так і проситься саундтреком до якогось мультфільму. «**Тантра**» виявилася саме такою, якою й очікувалася: драйвовою, наповненою лайкою та українськими наративами, що не будуть зрозумілі західному чи східному слухачу, але все ж якщо порівнювати із попереднім альбомом, то ця робота здається більш дорослою та серйозною. Нецензурних слів та відвертого стібання

поменшало, зате додалося, самокопання та досліджень більш глибоких тем ніж, ті що були представлені в «**Атентаті**». Крім того, у новому альбомі звучання на рівень вище, ніж у попередньому, що говорить про професійний розвиток музикантів. У підсумку можна сказати, що незважаючи на певну зміну тематики та нове звучання, «**Пирятин**» залишається вірним собі та продовжує нести в маси українське павер-кантрі, з яким, поки що, не зміг зрівнятися жодний подібний виконавець.

В. А. Пастушак,
музична критикиня

Творче бачення, яке захоплює

Творчий напрямок художниці з Києва Наталії Багацької досить різнобарвний — реалізм, магічний реалізм, метамодерн, портретний живопис та графіка.

Стиль метамодерн означає коливання між двома протилежними поняттями й одночасність їх використання. Так, у київських пейзажах Наталії Багацької реальні міські вулиці контрастують із темними силуетами окремо розташова-

них людей і сприймаються, як символи або знаки. В інших роботах художниці цей стиль проявляється в поєднанні символізму й декоративності, у поєднанні реалістичних деталей із графічними.

Описати стиль, у якому працює Наталія Багацька, можна як складний і наповнений пейзаж Наталії Багацької реальні міські вулиці контрастують із темними силуетами окремо розташова-

взагалі створюючи містичне середовище навколо реалістичних об'єктів.

Художниця визначила себе, як людину з всебічною освітою. Як художник-модельєр вона заявила про себе в циклі картин, де цілком реалістично зображені дівчата на тлі геометричних площин, ніби запозичених із картин художників-кубістів.

У її творчому доробку цілий ряд натюрмортів — як «репліка» голландських і англійських класичних натюрмортів із цікавими атрибутами: вазами,

келихами, фруктами і квітами на глибокому темному тлі. Елементом містики виступають метелики, присутні в низці жіночих образів: «**Спогад**», «**Мавка**», «**Ой ти дівчино...**». Ці образи лаконічні у своїй графічній завершеності, відносять нас до стилю метамодерн, в основі якого проявляється якась суперечливість, нестійкість, незавершеність.

Д. В. Тичина
культурологиня

Відеокліп «Де би я» Сергія Бабкіна нарешті побачив світ

І не зняли на неї відеокліп. Й ось через три роки вона дочекалася своєї візуалізації! І зараз це відео саме таке, що краще й не придумати. Переглядаючи його, розумію, що іноді варто почекати. Ця пісня про кохану жінку, про маму, про Україну, про Бога! Та подорож, у яку ми вирушили для зйомок відеокліпу, дозволила мені по-новому подивитися на нашу країну. Я завжди любив і захоплювався нею, відвідав багато міст України, але вся найголовніша краса — за містами, між ними, там, де природа! Був вражений місцями, які ми відвідали під час зйомок. Як

же це красиво! Якби раніше подивився на фото, ніколи б не повірив, що це Україна! Я завжди був гордий своєю країною, але після цієї поїздки просто вражений тим, що побачив там, де ми побували!»

П. О. Миколенко,
музична оглядачка

Джерело: kinobuk.com

Іронія за іронією іронією поганяє

Збірка короткометражних фільмів авторства чималої кількості режисерів, опублікована 2010 року, досі є актуальною. Хоча фільми описують буденне життя, але в них режисери заклали глибокі сенси, досягнути які варто кожному, хто себе поважає.

Перший фільм у списку — Володимира Тихого під назвою «Гівно».

«Історія про те, як прикра випадковість може скрасити буденність буття».

Власне, назва стрічки чітко характеризує головного героя. У кіно показують жлоба, вирощеного в парадигмі убогих цінностей за часів УРСР і дозрівшого в сучасній Україні.

Олександр Ігнатуша в ролі мудака нещадно карає капіталістів,

яких недовинищили славні комуністи. Скільки б гівна в нього не було в особистому житті, а прокляті масони мають сидіти на палях та усміхатися у відповідь.

Друга по черзі стрічка — «Таксі?!» Віри Яковенко.

«Таксист підбирає трьох п'яних веселих дівчат: по приїзду дві з них виходять з автомобіля, а третя залишається...»

Таксист не те, що мухи не образить, а навіть п'яних веселих дівчат, він просто хоче щасливе спокійне життя з кимось.

Наступний фільм — «Тупик» Івана Тимшина.

«Він прокидається. Він голий. Він у поїзді. А поїзд у тупику».

«Мусор», як представник окремої соціальної групи та взагалі

як поняття, є й у наші часи, але раніше їх було набагато більше і вони не ховалися. Тому, вживання алкоголю шкідливе для вашого здоров'я та, можливо, для здоров'я інших.

Ще один шедевр збірки — «Останній лист» Юрія Ковальова.

«Один лист може перевернути життя маленької людини».

Маленька людина в контексті — це або та, хто має мало досвіду, або яка мізерна всередині себе чи нища на емпатію. Картина вийшла дуже сильною, насамперед завдяки образу дитини. Не дарма кажуть, що людина — кришталь, але коли цей кришталь дитина, та вона ще й долає серйозні випробування, то деяке вино(наповнення) уже не-

можливо вимити з нього».

Фільм «П'ятниця» Юлії Шашкової.

«П'ятниця — найкращий час для розваг».

Розваги бувають різні, але коли ти не визнаєш чи принаймні не помічаєш своєї деградації, то ці розваги можуть бути летальними як у прямому, так і в переносному значенні цього слова». Ще одна «нетлінка» Володимира Тихого «Рано вранці» за уривком із роману Юрія Андруховича.

«Історія про пару, яку переслідує хуліган. Як у такій ситуації надійде справжній чоловік?»

Еліта має мати гармонійний баланс раціонального та емоційного. Якщо в її голові буде більше раціонального, то вона, імовірно, стане скупкою, якщо навпаки — стане наївною.

«Українська література: посібник для мудаків» зняв дует Анатолія Лавренишина та Дмитра Коломойця.

«У радянських школах звичка домальовувати інтимні частини тіла портретам, що містяться в підручниках». Україна далеко не досконала держава, а українці не унікальні у своїй розумовій здатності. Бажання бути українцем з'являється з велечезної праці сім'ї та всієї нації, а не з книжок згвалтованих радянською пропа-

гандою чи з пісень про рай в Україні, коли в тебе все подвір'я засмічене окурками.

«Глухота» Мирослава Слабошпицького.

«10 хвилин із життя кількох жителів школи-інтернату для глухонімих».

Цікавий парадокс, якщо людина з вадами слуху не чує, але розуміє, то з міліціонерами класу «Мусор» цей принцип працює навпаки: вони все бачать і чують, але нічого не розуміють.

Другий фільм Івана

Тимшина «Серьoga». «Фільм про справжню дружбу, яка нічого не просить і нічого не вимагає натомість».

Справжні друзі мають бути поруч і в радості, і в біді. Але тут не той випадок.

Ще один фільм Юлії Шашкової «Бабуся».

«Коротка розповідь про беззахисність смерті та зухвалість життя».

Фільм описує той момент, коли, навіть, у зятятого злодія виникають сумніви.

«MMS» Романа Бон-

дарчука. «Історія чоловіка зачарована загадковим MMS».

Технології прекрасні, але, як і усе мають дві сторони медалі, ба більше цих медалей може буде не одна. У цій стрічці показують, що технології як і зберігають велику кількість часу, так і потребують його, але все це залежить від використання.

Іронія долі в цій стрічці цинічна, загалом, як і в самому житті.

«Кончена» авторства Аксині Куріною.

«Шалена краля свариться з коханцем. Чи почує вона слово Боже?» Сліпа любов шкодить, особливо, коли ти не знаєш не те, що своє кохання, а навіть і себе самого.

О. В. Фролов
оглядач

Незламні воїни

Короткометражне кіно було зняте на основі реальних подій 20–30 рр. минулого століття. Головна ідея фільму розповісти про експропріацію(далі екс) бійців Української військової організації(далі УВО) та Організації українських націоналістів(далі ОУН) у місті Городку.

Перед головним сюжетом у кіно розповідають, що спонукало їх це зробити й наприкінці — який був наслідок від подвигів бійців. Події, які передували ексу в Городку — це жахлива пацифікація, перейменування Галичини на Східну Малопольщу та рішення Ліги Націй щодо автономії Галичини, об яке Річ Посполита витерла свої ноги. Всю трагічність

епохи підкреслювали чорно-білі постановки та документальні фотографії.

Головному сюжету надає ще більше реалістичності те, що персонажі метру спілкуються, як і українською, так і польською, хоча, звичайно, польська титрується українською. Герої використовують фрази того часу, що теж радує.

Ідеї незалежної та суверенної України передається від покоління до покоління. Люди з більшим досвідом допомагають чим можуть своїм нащадкам-революціонерам. Саме єдність та віра в спільну справу відображається в сцені, де Степан Шухевич, дядько відомого командира УПА, захищає на суді

головних Героїв Василя Біласа та Дмитра Данилишина.

Сцени знімалися на різних локаціях, та за сюжетом — у різних селах та містах Галичини. Це дає можливість уявити масштаби мережі УВО та ОУН.

Режисер передає нетерпимість місцевих поляків, як і їхньою поведінкою стосовно українців, так і окупаційною перевагою польської мови в дер-

жавних установах. Михайло Греділь, режисер «Незламних», в останні хвилини метру чітко натякає, що історія повторюється, але нове покоління має шанс змінити цю сансару. На мою думку, попри те, що у фільмі актори трохи перегравали, а сам він не прибутковий, я раджу його до перегляду.

О. В. Фролов,
кінокритик

Іскристі вирази

У цьому випуску ми поговоримо про фразеологізми. Використання фразеологізмів неабияк збагачує мову і робить тебе в очах слухача/читача більш ерудованим. Отже розглянемо десять найпоширеніших з них.

1. «Передати куті меду». Цю фразу можеш використовувати, коли хочеш сказати, що хтось занадто перебільшує, драматизує.

2. «Ловити окуня». Так кажи, якщо потрібно пояснити чому ти не відповідав на лекції, бо «ловити окуня» значить «дрімати».

3. «Палицею кинути». Мається на увазі зовсім близько, не далеко.

4. «Хоч трава не росте». Використовуй цю фразу, коли тобі все одно, не має значення.

5. «Пускати бісики». Якщо дівчині сподобався хлопець, то вона пускає бісики, тобто кокетує, заграє очима до нього.

6. «Хоч у вухо бгай». Так говорять про лагідну, покірну людину.

7. «Сліпці сватають». Означає хотіти спати.

8. «Пам'ятати до нових віників» - пам'ятати дуже довго.

9. Якщо дівчина «перерізала хліб» це значить, що вона дала згоду на одруження.

10. «Старий лис» або «стріляний горобець»

- досвідчена людина, яка багато зазнала. Ось і все. Сподіваємся ти вивчив щось нове для себе. Розвивайся та вчи українську!

Будь грамотним!

Цього разу мова про міжнародний день грамотності, який відзначається в системі ООН зазвичай 8 вересня. Головна мета цього дня — нагадати, що бути грамотним важливо. Адже за даними ЮНЕСКО на сьогодні 750 мільйонів людей не вміють читати і писати. В ООН підкреслюють, що базова грамотність є одним з найнеобхідніших інструментів для побудови мирного суспільства в сучасних умовах, а також наголошують на необхідності розгортання програм поширення грамотності.

Не варто забувати, що людство багато віків йшло до такого рівня розвитку

суспільства, який ми маємо зараз. Більше чотирьох мільярдів людей у світі грамотні. І з кожним роком рівень необхідних базових знань та навичок стає вище. Тож, не треба знецінювати значення грамотності, адже вона не просто життєва необхідність, а фундамент для подальшого розвитку особистості. Ми зібрали декілька приказок, аби ви не тільки збагатили словниковий запас, а ще й отримали дозу мотивації для вдосконалення своїх знань:

- Грамоти вчиться — завжди пригодиться.
- Розумну річ приємно й слухать.
- Грамотний — видющий і на все тямущий.
- Де сила не може, там розум допоможе.

Пам'ятайте: шлях до мовної досконалості починається з любові до рідної мови!

День української писемності 2020

Вже 23 роки поспіль 9-го листопада ми відзначаємо день писемності.

Українська належить до слов'янських мов, нею розмовляють 45 мільйонів людей, і, до речі, наша мова є третьою за поширеністю у слов'янській мовній родині. Українська поєднує у собі три діалекти: сіверянський, полянський та деревлянський. А найближча до нашої мова з точки зору лексики – білоруська. Також наблизеними є польська, чеська, словацька та російська.

Досить символічним є той факт, що свято співпадає з днем вшанування пам'яті Нестора Літописця – послідовника творців слов'янської писемності Кирила і Мефодія та автора першого літописа у Київській Русі.

З 2000-го року у цей день запроваджена традиція - загальнонаціональний радіодиктант. Цьогоріч він відбувся ювілейний, двадцятий раз. А для найграмотніших Українське радіо підготувало невеличкі призи. Результати оголосять у січні.

К. В. Сарбаш
кореспондентка

Що таке букросинг в Україні, як і де він працює

Букросинг (англ. Bookcrossing) – це процес звільнення своїх книжкових полиць, щоб знайти нових читачів.

Ось як це працює: людина, прочитавши книгу, залишає її у громадському місці (парк, кафе, метро), щоб випадкова людина могла цю книгу знайти та прочитати, а потім повторити процес.

Щоб стати учасником книгооберту потрібно зареєструватися на українському або міжнародному сайті. Потім зареєструвати книгу, створюючи таким чином книжкову полицю. Книзі надається унікальний код. Букроссер «звільняє» книгу на сайті та в реалі. Людина, що знайшла книгу, повинна

зробити запис і також після читання відпустити книгу. Так книги проходять через десятка або навіть сотні рук. До речі, просто обмін книгами з рук у руки в якихось місцях без реєстрації на спеціальному сайті – не вважається букросингом, тому що втрачається ланцюжок.

Розвиток букросингу в Україні помірний. Полички букросингу вже є у Києві, Харкові, Миколаєві, Луцьку, Львові, Хмельницькому, Дніпропетровському, Кривому Розі, Одесі, Івано-Франківську, Тернополі, Рівному, Херсоні, Грушках (Житомирська обл.), містах Криму тощо. До найактивніших міст належать Київ, Львів, Харків, Дніпро

та Івано-Франківськ. Багато кафе та книгарень відкривають «безпечні полиці» або «зони букросингу», де книги залишаються у безпеці і не потрапляють до рук недобросовісних «книголюбів». Наприклад: кафе Paliturfka – Coffe and Books, що знаходиться у Києві на вул. Хрещатик, 46А.

Ось які є різновиди букросингу: класичний, за допомогою безпечних місць, букрей та букінг. Про класичний та безпечні місця ми писали вище. Давайте розбиратися із іншомовними словами.

Букрей (англ. bookray) – пересилання книги поштою від одного учасника до наступного по ланцюжку. Книга до власника не

повертається.

Букрінг (англ. booking) – книга висилається назад власникові за допомогою чого утворюється кого (ring).

Зробити перший крок до букросингу можна за допомогою Telegram-сервісу Bookcrossing, bookgo.me та boocrossing.net.ua. Telegram-сервіс Bookcrossing – це перший сервіс для букросингу у месенджері, що був створений 20 січня 2018 року. Сервіс працює за допомогою канал-каталога та бога для прийому книжок. Bookgo.me - це новий сайт для букросингу запущений в березні 2018 року, який працює за принципом букрей. Boocrossing.net.ua - український національний сайт субкультури букросервісів, що працює за принципом соціальної мережі. Сайт почав працювати у 2013 році. Цікаво, що до кінця 2014 року на сайті було зареєстровано більше 3300 книг, з яких було звільнено більше 2700.

Любий читач, спобуй букросинг, тому що це ні тільки гарна нагода почитати щось новеньке та звільнити місце від старого, а ще й дуже екологічно!

П. О. Миколенко,
кореспондентка

Київ

Мистецький четверг в Мистецькому арсеналі

Дата: 26.11, 19:00

Місце: Мистецький Арсенал

Додатковий концерт «Жадан і Собаки»

Дата: 20.11, 9:00

Місце: Docker Pub

Прем'єра вистави «Хлібне перемир'я»

Дата: 1.12, 19:00

Місце: Київський театр драми та комедії на лівому березі Дніпра

Концерт гурту «Нумер 482»

Дата: 26.11, 19:00

Місце: Docker Pub

Концерт гурту «ДахаБраха»

Дата: 26.11, 19:30

Місце: Жовтневий палац

Новий музей Києва.**Презентація айдентки**

Дата: 17.11, 16:00

Місце: Музей історії Києва

Концерт гурту «Kozak System»

Дата: 29.11, 19:00

Місце: Docker Pub

Бесарабський стендап у Bromarket

Дата: 18.11, 19:00

Місце: Bromarket

Концерт гурту «Чумацький Шлях»

Дата: 19.11, 19:00

Місце: Docker Pub

Концерт гурту «Ukiez»

Дата: 03.12, 19:00

Місце: Docker Pub

Львів

Лекція Луки Якимчука «Це Магрітт: сюрта яблуко»

Дата: 19.11, 18:30

Місце: Книгарня-Кав'ярня Старого Лева на Галицькій

Звучання Пінзеля. Органний фестиваль

Дата: 20.11, 19:00

Місце: Львівський органний зал

Дискусійний клуб: Чи нормальні «Нормальні люди»?

Дата: 12.11, 18:30

Місце: Книгарня-Кав'ярня Старого Лева на Галицькій

Зустріч анонімних авторів

Дата: 22.11, 15:00

Місце: Львівська обласна бібліотека для юнацтва ім. Романа Іваничука

Допрем'єрний показ фільму «Земля блакитна, ніби апельсин»

Дата: 23.11, 19:00

Місце: Кінопалац Коперніка

Фестивальний показ фільму «Знедолені» із лекцією критика

Дата: 19.11, 19:00

Місце: Кінопалац Коперніка

Спецпоказ документального фільму «4 обличчя Мона Лізи» з лекцією критика

Дата: 24.11, 19:00

Місце: Кінопалац Коперніка

Кривий Ріг

Інклюзивна вистава за мотивами Сквороди «Перед дверима»

Дата: 24.11, 18:00

Місце: Криворізький Академічний театр драми та музичної комедії ім. Тараса Шевченка

Хмельницький

Classic Chamber Concert

Дата: 18.11, 18:30

Місце: Хмельницька обласна філармонія

Виступ академічного ансамблю пісні і танцю «Козаки Поділля»

Дата: 26.11, 18:30

Місце: Хмельницька обласна філармонія

Онлайн

Презентація книги «Як виховати читача»

Дата: 16.11, 17:00

Місце: сторінка ARTHUSS.com.ua у Фейсбуці

Онлайн-розмова про книгу Іларіона Павлюка «Я бачу, вас цікавить п'ятьма»

Дата: 23.11, 19:00

Місце: сторінка Видавництва Старого Лева у Фейсбуці

Вебінар «Особливості онлайн-проектів у сфері культури»

Дата: 16.11, 15:00

Місце: сторінка УКФ

у Фейсбуці

Вистава «Дім».**Онлайнпрем'єра**

Дата: 17.11, 19:00

Місце: потрібно зареєструватися на сторінці Translatorium у Фейбуці

Чому нове покоління грає музику минулого

Дата: 20.11, 18:00

Місце: канал Молодіжного симфонічного оркестру на Ютуб

«Український Декамерон»: цифрова дегустація п'єси KLIM`a

Дата: 18.11, 19:00

Місце: сторінка ГогольFest на Фейсбуці

Онлайн-показ фільму «Відкрий себе»

Дата: 22.11, 18:30

Місце: сторінка Кіноклубу Могилянки у Фейсбуці

Приватні фотоархіви в українських інституціях

Дата: 19.11, 10:00

Місце: сторінка Центру міської історії у Фесбук

Лекція Оксани Дудко «Олена Степанів і Софія Галечко: «трішки химерні» ікони національного руху»

Дата: 25.11, 16:00

Місце: сторінка Гуманітарного факультету УКУ у Фейсбук

Засновник: ПП «Культ».
Свідоцтво про державну реєстрацію: ВЛ №0496–229 Р від 14 грудня 2017 року.
Адреса: 90564, м. Київ, вул. Анатомічна, 3, офіс 26.

Редактор – Поліна Миколенко
Контакти редакції: (066) 685-48-29, (098) 879-35-78,
 cult.newspaper@gmail.com
Передплатний індекс: 99034
 Редакція залишає за собою право літературного редагування матеріалів.

Відділ реклами: (063) 481-82-44. Відповідальність за зміст пубкацій та достовірність фактів несуть автори та рекламодавці.
 Публікації із позначкою * друкуються на правах реклами

Друк: ТзОВ «Медіа Друк», м. Київ, вул. Козацька, 5, тел. (032) 297-47-46.
 Обсяг – 4 друк. арк.
 Замовлення: 27185.
 Наклад – згідно із замовленням.